

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 1504-09 חדד בן ציון אדוארד ואח' נ' עיריית הרצליה

מספר בקשה: 3

בפני רשמת - כב' השופטת אסתר נחליאלי היאט

המבקשת

(המשיבה בהליך העיקרי) עיריית הרצליה

נגד

המשיבים

(המבקשים בהליך העיקרי) חדד בן ציון אדוארד ואח'

החלטה

- 1
2 בקשת העירייה לסלק את התובענה על הסף מחמת חוסר סמכות עניינית היא הבקשה שלפני.
3
4 1. לטענת העירייה תוקפים המשיבים במסגרת תובענה זו את חיובם באגרות ובהיטלים בגין
5 נכסי מקרקעין שבבעלותם (להלן – הנכסים) ומבקשים כי בית המשפט יצווה על העירייה לתת
6 להם תעודה המאשרת כי החובות שהעירייה טוענת להם ביחס לנכסים ובהם אגרת תיעול;
7 היטל ביוב; אגרת הנחת צנרת מים ומדידות, (להלן – החובות ו/או החיובים) סולקו במלואם
8 וכי אין העירייה רשאית לגבותם.
9
10 2. לטענת העירייה יש לבקש את הסעדים הנזכרים בהליכים לבפני ערכאות (למשל, בית משפט
11 מנהלי) או גופים אחרים. כך למשל לענין היטל הביוב - היה על המבקשים לפנות לוועדת הערר
12 לענייני ביוב לפי חוק הרשויות המקומיות (ביוב) תשכ"ב-1962 (להלן – חוק הביוב); אשר
13 לאגרות ולהיטלי הפיתוח, היה על המשיבים לפנות בעתירה מנהלית לפי סעיף 5(1) לחוק בתי
14 משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000 (להלן – חוק עניינים מנהליים) ואשר להיטלי
15 ההשבה, היה על המשיבים להגיש ערעור לבית משפט השלום בהתאם לחוק התכנון והבנייה,
16 תשכ"ה-1965.
17
18 3. עוד טוענת העירייה, כי דרישות התשלום בגין האגרות וההיטלים הומצאו למשיבים עוד
19 בינואר 2005 ועד היום לא פרעו המשיבים את החובות, וממילא חלפו המועדים להשיג ו/או
20 לערער על חיובים אלה.
21 לטענת העירייה נועדה הגשת התובענה לעקוף את ההליכים שדרכי ההשגה עליהם נקבעו בדין
22 וכי למעשה מטרת התובענה היא תקיפת החיובים ותקיפת סירוב העירייה להנפיק תעודת
23 העדר חובות מאחר שהחובות לא שולמו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 1504-09 חדד בן ציון אדוארד ואח' נ' עיריית הרצליה

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
4. המשיבים מתנגדים לבקשה.
לטענתם רק בשנת 2004 כאשר פנו לעירייה כדי לקבל אישור לרישום הנכסים כבית משותף, נודע להם על החיובים, לדבריהם "...עד להגשת הבקשה האמורה לקבלת אישור לצורך הרישום לא נתקבלה אף דרישה בכתב מאת המבקשת מאז סיום הבניה...בחלוף 26 שנה נולדה הדרישה הראשונה של המבקשת לתשלום סכומי כסף שלא זכו לעולם לדרישה בכתב מצד המבקשת" (סעיפים 9-10 לתגובה).
המשיבים טוענים כי שילמו את כל האגרות וההיטלים עוד בשנת 1981 בסמוך להגשת הבקשה להיתרי הבניה בנכסים ומשכך "...לא ברורה כלל חוקיותן של דרישות המבקשת בחלוף השנים, דהיינו בחלוף כ 30 שנה..." (סעיף 12 לתגובה).
5. טוענים המשיבים כי לא היה כל שיהוי בהגשת התובענה שכן לאחר שקיבלו מהעירייה את הדרישה הראשונה לתשלום פנו בכתב לעירייה, אך פנייתם לא זכתה לכל מענה ולכן עתרו כי "...בית המשפט יתבקש לשים דגש לזלזול המבקשת, כרשות ציבורית אשר אינה כלל משיבה לפנייה בכתב של המשיבים עד עצם היום..." (סעיף 12 לתגובה).
6. לטענת המשיבים לבית משפט אזרחי מסורה סמכות לדון בעילות גם אם הן מתחום המשפט המינהלי "...מאחר שהמשיב עתר בתביעתו לסעד כספי של השבה" (סעיף 11 לתגובה).
המשיבים הוסיפו כי תביעתם היא תביעה אזרחית שכן ענינה ב"חוק התיישנות ומכוח חוק עשיית עושר... ומעצם החשיבות והעדר סמכות ייחודית לבית משפט מנהלי, מוסמך כבוד בית המשפט לתת פסק דין הצהרתי כפי שמתבקש בכתב התביעה...מכח סעיף 75 לחוק בתי המשפט" (סעיף 14 לתגובה).
- המשיבים בקשו לתמוך טענותיהם ברע"א 483/88 מפעלים פטרוכימיים בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד בע"מ, פ"ד נד(4) 481 וברע"א 483/88 מפעלים פטרוכימיים בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(3) 812, שענינו סמכות גופי ערר ובקשו ללמד כי וכלשונם "...אין הגבלה על סמכויות בית משפט מנהלי ביחס לעילות תביעת המבקשים בכתב התביעה הטוענים, בין היתר, על העדר חובות ואי חוקיות הדרישות והתיישנות" (סעיף 15 לתגובה), ואף סבורים כי היו "מנועים" מלפנות לבית משפט מנהלי בדרישה לבטל את החיובים ששלחה אליהם העירייה בטענה להעדר חוקיות, התיישנות ובשל הטענה כי שילמו את החיובים בעבר וכי "...די בכך שהמשיבים יכולים היו לצפות שהכספים ששילמו בפועל עם קבלת היתרי בניה והעדר דרישת תשלום בכתב מאת העירייה וכי לא נבנתה כל תוספת בניה ולא בוצע כל שינוי בבתים מאז הקמת הבתים יתבקש כבוד בית המשפט לקבוע כי לו הסמכות לדון בתביעת המשיבים"

בית המשפט המחוזי בחצ' אביב - יפו

ה"פ 1504-09-09 חדד בן ציון אדוארד ואח' נ" עיריית הרצליה

- 1 (שם), ומנג' אלה סבורים המשיבים כי יש לתת להם יומם בבית המשפט "מה גם ישלטענת
2 המבקשת חלף המועד להגשת הערר וכי הערר הוגש לדחה" (שם).
3
- 4 7. טעם נוסף למשיבים לדחיית הבקשה לסילוק על הסף הוא כי "נוכח חשיבות טענות
5 המשיבים, מהן עולה לכאורה, שהמבקשת רשויות ציבוריות, גובות היטל מס שלא כדין, יש
6 לזון בתובענה במסגרת בית המשפט הזה".
7
- 8 8. לאחר שבחנתי את החומר שלפני, עיינתי בפסקי הדין שהפנו המשיבים ובפסיקה רלוונטית
9 נוספת ראיתי לקבל את הבקשה ולסלק התובענה על הסף מחמת העדר סמכות עניינית. לציין
10 כי ראיתי לעשות כך חרף התוצאות הקשות של סילוק תובענה על הסף וחרף ההלכה הנוהגת
11 כי לא בנקל יסלק בית המשפט תובענה על הסף וכי יעשה כך "רק באותם מקרים, בהם ברור
12 לו, לשופט, כי בשום פנים ואופן אין התובע יכול לקבל את הסעד שהוא מבקש על פי העובדות
13 והטענות העולות מתביעתו...דחיה על הסף תיעשה, רק כאשר בית המשפט משוכנע, שגם אם
14 היה נשמע הדיון לגופו, אחד דינו – להדחות..." [ע"א 335/78 שאלתיאל נ' שני, פ"ד לו(2)
15 515; ע"א 5634/05 צוקית הכרמל פרויקטים בע"מ נ' מיכה צח חברה לקבלנות כללית בע"מ
16 (לא פורסם, 4.6.07)]. אלא שדווקא יישום כלל זה מביא למסקנה כי יש להיעתר לבקשת
17 ולהורות על סילוק התובענה דגן על הסף מחמת העדר סמכות עניינית.
18
- 19 9. סמכותו העניינית של בית המשפט לדון בתובענה שלפניו נבחנת לפי הסעד המבוקש בתובענה.
20 במקרה זה, עותרים המשיבים בתובענה למתן 'סעד הצהרתי' בו יצהיר בית המשפט כי
21 "...החובות הנטענות (כך במקור – א.נ.ח.) על ידי המשיבה והנובעים מהוראות הפקודה או
22 מדין אחר סולקו במלואם ואו שאין חובות כאלה בגין הנכס..." (סעיף 2 לתובענה); "...כי על
23 המשיבה למחוק את דרישת תשלום חוב היטל תיעול הנטען על ידי העירייה..." (סעיף 4
24 לתובענה); "...כי על המשיבה למחוק את דרישת תשלום חוב היטל הנחת צנרת על ידי
25 העירייה מאת המבקשים" (שם, סעיף 5) וכן "כי על המשיבה למחוק את דרישת החוב
26 הנטען כנגד המבקשים בגין מדידות הנכס" (סעיף 6 לתובענה).
27
- 28 10. אלא שבפרשת יזום (שאזכרה לעיל), ממנה בקשו המשיבים ללמוד על סמכות בית המשפט
29 אכן דן בית המשפט העליון בשאלה שמתעוררת בענייננו, קרי, "באלו נסיבות חייב אזרח
30 המתדיין עם הרשות להיזקק תחילה למנגנון יישוב מחלוקת שנקבע בחוק המיוחד החל על
31 הענין, ומתי רשאי הוא לפנות ישירות לבקש את סעדו בבית המשפט הרגיל..." [סעיף 5(א)
32 לפסק הדין], וקובע כי כי במקום בו קיים הליך מיוחד להשגה ולערר – אין הנישום יכול ללכת
33 בדרך אחרת, אלא אם כן החוק השאיר בידיו את האפשרות לעשות כך; קביעת בית המשפט
34 העליון בפרשת יזום מבוססת על הלכות קודמות אליו הפנה בית המשפט, כך ע"א 175/77

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 1504-09 חדד בן ציון אדוארד ואח' נ' עיריית הרצליה

- 1 מדינת ישראל נ' רמאדן, פ"ד לב(2) 673; ע"א 306/78 קרוליק נ' עזבון פנחס, פ"ד לג(1) 496
2 וכך נקבע בע"א 1130/90 חב' מצות ישראל בע"מ.נ.ג, עיריית פתח תקוה, פ"ד מו(4) 778 כי
3 כאשר נקבעו בחוק הספציפי הליכים להשגה ולערר וכן נקבעו מועדים להגשתם אין בידי
4 הנישום אפשרות לפנות לבית המשפט ב"הליכי תביעה רגילים", שכן ההליכים המיוחדים
5 שנקבעו לכך מחייבים את הנישום ומתווים את הדרך לתקוף ספציפית את השומה או
6 הקביעה שנקבעה על ידי הרשות והוראות חוק ספציפי כזה או אחר 'חוסמים' את דרכו.
7 התקיפה 'הכלליות'.
8
- 9 11. אמנם נקבע חריג להלכה זו, בע"א 6971/93 עיריית רמת גן נ' קרשון, פ"ד נ(1) 478, כי במקום
10 בו מדובר בעניין בעל "חשיבות ציבורית עקרונית מיוחדת" יכול שבית משפט אזרחי או בג"צ
11 ידרשו להליך מסוים גם אם קיימים כללי תקיפה מיוחדים בעניינו.
12 אלא שלשם כך היה על המשיבים להניח תשתית ממשית לקיומה של 'שאלה בעלת חשיבות
13 עקרונית וציבורית'; בעניננו לא הונחה כל תשתית כזו, להפך מדובר בחיובים רגילים שהטילה
14 הרשות על המשיבים, חיובים אותם בקשו לתקוף ולא מצאתי לחרוג מהכלל המחייב תקיפת
15 החיובים בדרך המותווית ולא מצאתי כל טעם המצדיק בחינת הסוגיות – של חיובים רגילים
16 שנעשו בדרך הרגילה - על-ידי בית המשפט האזרחי. כפי שציינה הפסיקה, לא ימהרו בתי
17 המשפט האזרחיים (ובג"צ) להפעיל סמכותם זו כ"דבר בשגרה", כאשר נקבע בחוק הספציפי
18 מסלול מיוחד לטיפול בעניין הנדון.
19
- 20 12. במקרה דנן, עותרים המשיבים לבטל חיובים שהטילה עליהם העירייה. חיובים נטענים בגין
21 היטל תיעול; היטל ביוב וניקוז; היטל הנחת צנרת ומדידות נכס.
22 המשיבים בחרו לפנות לבית משפט אזרחי בתובענה בדרך של המרצת פתיחה למתן הצהרה כי
23 חיובים אלה בטלים.
24 אלא שעסקינן בחיובים שעל כל אחד מהם חל חוק ספציפי המגדיר את כללי התקיפה
25 המיוחדים להשגה על החיוב; משכך, לפי הדין וכך בהתאם להלכה שהובאה לעיל הרי משקבע
26 הדין כללים מיוחדים להשגה /או לערעור/ ערר, מנועים המשיבים לפנות לבית המשפט
27 אזרחי בתובענה ועליהם למצות את זכות התקיפה (ערר/ערעור, השגה) בדרכים המיוחדות
28 שקבע הדין.
29 ממילא אין מקום לאפשר למשיבים לעקוף את הכללים המיוחדים, בדרך של הגשת תובענה
30 אזרחית.
31
- 32 להלן אתיחס לכל אחד מהחיובים - היטל תיעול; היטל ביוב וניקוז; היטל הנחת צנרת ומדידות
33 הנכס) – ולהסדר הספציפי בעניינו.
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 1504-09 חדד בן ציון אדוארד ואח' נ' עיריית הרצליה

היטל ביוב

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
13. עד לתיקון מס' 7 של חוק הביוב [חוק הרשויות המקומיות (ביוב) תשכ"ב-1962] מיום 23.7.09, קבע סעיף 30 של חוק הביוב כי הדרך להשיג על היטלי ביוב היא דרך של הגשת ערר לפני ועדת ערר.
- לציין כי הדרישה לתשלום החיוב הומצאה למשיבים במהלך שנת 2005 (קרי, כארבע שנים לפני תיקון מס' 7) יש לבחון את התובענה לפי המצב המשפטי שלפני תיקון מס' 7.
14. בע"א 5404/97 רוט נ' עיריית הרצליה (לא פורסם, 9.3.98) דן בית המשפט העליון בנושא היטל הביוב ואישר את קביעת בית המשפט המחוזי לפיה הדרך להשיג על היטל ביוב, היא בדרך של פנייה לוועדת הערר שבפניה יכול הנישום להעלות טענות שונות לעניין ההיטל, לרבות טענות בדבר חוסר סבירות, ואו כל טענה אחרת הרלוונטית לחוק העזר וכלשון בית המשפט העליון: "מקובלת עלינו עמדתו של בית המשפט המחוזי... וכבר נקבע, שבפני ועדת הערר יוכלו העותרים לטעון את מלוא הטענות שניתן לטעון נגד החיוב באגרת ביוב, לרבות טענות בדבר חוסר סבירות, פגמים בקבלת חוק העזר וכל טענות אחרות נגד חוק העזר (בג"צ 5199/92 כרים חסאן נ' שר הפנים...). כן יוכלו לטעון בפני ועדת הערר כנגד חשש חיוב כפל, כנטען על ידם בפנינו".
15. בהתקיים הסדר חקיקתי מיוחד לדרך ההשגה – יש לילך בדרך זו קרי, דרך הגשת ערר. לפיכך, כפי שצינתי לעיל, כשקבע המחוקק דרך מיוחדת להשיג על חיובי הביוב, היה על המשיבים לפנות בדרך זו ואין מקום להתיר הליכים משפטיים אחרים שכל מטרתם לעקוף הסדר מיוחד זה.
- לפיכך, ככל שמדובר בנושא היטלי הביוב אין לאפשר ניהול התביעה בבית המשפט האזרחי, אלא לפעול בדרך שהחוק מתווה.
- הנחת צנרת, אגרות, היטלי פיתוח, היטל מדידות נכס, אגרת תיעול:**
16. רע"א 11224/04 המועצה המקומית פרדסיה נ' בלונדר, פ"דנט(5) 473 כאילו נכתב לענייננו. גם שם הגישו המשיבים לבית המשפט המחוזי תובענה בדרך של המרצת פתיחה ועתרו לבית המשפט ליתן סעד הצהרתי שיצהיר כי דרישת התשלום שהוציאה העירייה בגין היטלי סלילה, אגרת הנחת צנרת (והיטלי ביוב – סוגיה אליה התייחסתי לעיל) בטלה.
- בית המשפט העליון קבע כי הסמכות לדון בנושא חיוב בגין היטלי סלילה ואגרת הנחת צנרת, מסורה לבית המשפט לעניינים מנהליים, ולא לבית משפט אזרחי, שכן מדובר בהשגות על פעולות מנהליות של רשות מקומית בהתאם לפרט 8 לתוספת הראשונה של סעיף 15(1) לחוק עניינים מנהליים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 1504-09 חדד בן ציון אדוארד ואח' נ' עיריית הרצליה

- 1 לאחר שבחן את סוג ההחלטות שהובאו לבקורת שיפוטית לבית המשפט האזרחי קבע בית
2 המשפט בענין פרדסיה כי "...הגענו לכלל מסקנה כי הסמכות לדון בהשגות על פעולות
3 מינהליות של רשות מקומית נתונה, בסייג הקבוע בפרט 8(א) לתוספת ובהיעדר הסדר מיוחד,
4 לבית-המשפט לעניינים מינהליים, והיא אינה נתונה לבתי-המשפט האזרחיים ללא קשר
5 לשאלה אם הופעל שיקול-דעת על-ידי הרשות טרם ביצועה של הפעולה המינהלית, או אם
6 מדובר ב"פעולה טכנית" גרדא".
- 7
- 8 17. מכאן שהסמכות מסורה לבית המשפט לעניינים מנהליים כשמבוקש לתקוף החלטה מנהלית
9 של רשות מקומית לחייב פלוני באגרה ו/או בהיטל כלשהו, וזאת ככל שלא קיים הסדר
10 חקיקתי מיוחד הקובע דרך שונה (השגה או ערר) כפי שציינתי לעיל בנושא הביוב, לגביו קיים
11 הסדר בחקיקה.
- 12
- 13 18. ברע"א 7852/05 חברת פרטנר תקשורת בע"מ נ. מדינת ישראל – משרד התקשורת (לא
14 פורסם, 17.3.09) חזר בית המשפט העליון על קביעותיו בפרשת פרדסיה:
- 15 "אין חולק כי לפני חקיקתו של חוק בתי משפט לעניינים מנהליים, המבחן הקובע
16 לעניין סמכותו העניינית של בית המשפט היה "מבחן הסעד". אין חולק גם כי
17 תובענות לסעד הצהרתי בדבר פרשנות חיקוק, מכוחו נגבו (על פי הנטען) כספים
18 ביתר, לא כל שכן תביעות להשבה, היו בסמכותם (המקבילה) של בתי המשפט
19 האזרחיים...כשלעצמי, סבור אני כי גם לאחר חקיקת חוק בית המשפט לעניינים
20 מנהליים, נותר "מבחן הסעד" כמבחן הקובע לעניין סמכותו העניינית של בית
21 המשפט".
- 22 והגם שכן, קרי, כי גם לאחר חוק בתי המשפט לעניינים מנהליים נותר מבחן הסעד כמבחן
23 הקובע את הסמכות העניינית, מוסיף וקובע בית המשפט העליון ומדגיש כי במקרה בו מדובר
24 בדרישת תשלום שהוצאה על-ידי רשות מקומית (כמו במקרה שלפנינו – א.ג.ח) הרי
25 "...הסמכות לדון בהשגות על פעולות מנהליות של רשות מקומית נתונה באופן ייחודי לבתי
26 המשפט לעניינים מנהליים..." וכתמיכה לאמירה זו שב בית המשפט ומפנה לפרשת פרדסיה,
27 היא ההלכה המחייבת.
- 28
- 29 19. החלטת העירייה לחייב את המשיבים בגין הנחת צנרת, אגרות, היטלי פיתוח, היטלי מדידות
30 נכס ואגרת תיעול – היא החלטה של רשות מנהלית והדרך להשיג עליה, קבועה בפרט מספר 8
31 של התוספת הראשונה שבסעיף 5(1) לחוק עניינים מינהליים.
- 32 בנסיבות אלה, הסמכות לדון בנושאים הנזכרים אינה מסורה לבית המשפט האזרחי, אלא
33 לבית המשפט לעניינים מנהליים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 1504-09 חדד בן ציון אדוארד ואח' נ' עיריית הרצליה

1
2 20. במקרה דנן, עותרים המשיבים כי בית המשפט יצהיר שהחלטת המבקשת (העירייה) לחייבם
3 באגרות והיטלים אלה, בטלה.
4 כפי שציינתי לעיל, בהתבסס על קביעות בית המשפט העליון, הרי שתקיפת החלטת המבקשת
5 בענייני חיוב באגרות והיטלים אינה מסורה לבית המשפט האזרחי, וגם אם המשיבים עותרים
6 כי בית המשפט "יצהיר" על בטלותם, והגם שהסמכות לדון בסעד הצהרתי מסורה לבית
7 המשפט האזרחי הרי שבהתאם לקביעות מפורשות בפרשת פרדסיה עליהן חזר בית המשפט
8 העליון בענין פרטנר לעיל, הסמכות הייחודית בעניינים אלה מסורה לבית המשפט לעניינים
9 מנהליים ואין להתיר עקיפת סמכות ייחודית זו של בית המשפט לעניינים מנהליים, רק
10 מאחר שהסעד המבוקש בתובענה הינו סעד "הצהרתי".
11 ברי כי אם תתאפשר התקיפה העקיפה באמצעות סעד הצהרתי תרוקן התוצאה מתוכן את
12 פרט מסי' 8 לתוספת הראשונה שבסעיף 15(1) לחוק עניינים מנהליים.
13
14 משכך הגעתי למסקנה כי יש לסלק את התובענה על הסף מחמת העדר סמכות עניינית גם
15 באשר לרכיבים אלה.
16

לענין היטל השבחה

17
18 21. גם בנושא היטל ההשבחה קיים הסדר חקיקתי ספציפי בתוספת השלישית לחוק התכנון
19 והבניה. יאמר כי בעת האחרונה (1.5.09) נכנס לתוקף תיקון מסי' 84 אלא שאין הוא חל בעניינינו
20 מאחר שדרישות החיוב הוצאו למשיבים במהלך שנת 2005; אך לציין כי גם תיקון זה קובע
21 דרך ספציפית להשגה על היטל ההשבחה אם בדרך של ערר לפני ועדת הערר לפיצויים ולהיטל
22 השבחה ואם בדרך של בקשה לקביעת שמאי מכריע.
23
24 בעת הרלבנטית לעניינינו, עובר לתיקון 84 נקבעה דרך להשגה על קביעת היטל ההשבחה אם
25 בדרך של שומה אחרת, קביעת שמאי מכריע ואם בדרך של ערעור לבית משפט שלום וכלשון
26 החוק עובר לתיקון 84: "על חיוב בהיטל ועל הכרעת שמאי מכריע כאמור בסעיף קטן (ב) ניתן
27 לערער בנקודה משפטית בלבד, או בעילה שלא ניתנה לוועדה המקומית או לבעל המקרקעין או
28 לשמאים מטעם הזדמנות נאותה לטעון טענותיהם או להביא ראיות בפני השמאי המכריע;
29 הערעור יוגש לבית משפט השלום שבאזור שיפוטו נמצאים המקרקעין, תוך 45 ימים מהיום
30 שבו הודעה ההחלטה שעליה מערערים".
31

32 22. כאמור עבר סעיף 14 לתוספת השלישית שינוי מהותי אולם השינוי לא נוגע למקרה שלפני שכן
33 תחולתו זמן רב לאחר מועד דרישת חיוב היטל ההשבחה; אולם יאמר כי גם עתה, קרי, לאחר
34 תיקון 84 וגם בתקופה הרלבנטית לתובענה היו הסדרי חקיקה ספציפיים לדרכי ההשגה על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 1504-09 חדד בן ציון אדוארד ואח' נ' עיריית הרצליה

- 1 קביעות היטל ההשבחה (ערעור לבית משפט שלום), כך שממילא גם בעניין זה אין לבית משפט
2 זה סמכות להדרש לנושא היטל השבחה.
3
4 לאור האמור אני מקבלת את הבקשה ומסלקת את התובענה על הסף מחמת חוסר סמכות עניינית
5 לבית משפט אזרחי, ועל המשיבים לפעול בהתאם לזכויותיהם על פי הסדרי החקיקה הספציפיים
6 כאמור.
7
8 אני מחייבת את המשיבים בהוצאות התובענה בסך 5,000 ₪.
9
10 ניתנה היום, ט' אדר א תשע"א, 13 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.

אסתר נחליאלי-חיאט, שופטת,
רשמת בית המשפט המחוזי

11